

Щоб десь рука накреслила

Богдан Рубчак

Коли то на трьох темних вістрях кровію сплив світ
і дерево пізнало свій закон,
тоді настала тиша й не було вже голубів.

Язвіло небо ямами, сліпе, без голубих своїх очей.
Послухайте : тоді засумував пісками край.

Не зрозумів ніхто.
Не зрозумів ніхто : ні звір, ні муж, ні камінь,
що на горі від смерти піднялося зрозуміння дня.

Найвища жертва блиснула — питання чин,
щоб десь рука накреслила на глині тінь човна́.